

Thăm Viếng Cork, Ái Nhĩ lan

Ngọc Hạnh

Từ Ponta Delgada, Bồ Đào Nha, tàu chạy 2 ngày 2 đêm, cập bến cảng Cork, Ireland thật êm vào buổi sáng khi ánh bình minh tươi vui chan hòa khắp mọi nơi. Thường vào tháng 4 biển lặng, sóng êm nhưng hai ngày đêm vừa qua sóng khá to, lên lầu 10 tàu hơi chòng chành đôi chút, gió nhiều, không mấy người đi bộ trên boong tàu. Tuy thế không ai phàn nàn. Nhìn ra biển mênh mông, từng lượn sóng lớn trôi lên hạ xuống, không bóng con tàu nào khác. Trên trời mây trắng bay, dưới biển xanh sóng to trùng điệp liên tục đuổi bắt nhau. Không thấy một con chim biển nào bay lượn trên không trung hay chung quanh con tàu.

Khi tàu cập bến Cork chúng tôi đang dùng điểm tâm trên phòng ăn lầu 9. Nhìn xuống, mặt nước phẳng lặng như nước ao hồ, ngó lên bờ nhà phố liên tiếp trên mặt đất bằng phẳng và trên đồi cao. Tháp chuông nhà thờ cao vượt lên khỏi các nóc nhà khác. Nhiều xe, chiếc chạy dưới thấp, chiếc chạy trên dốc cao, nhộn nhịp. Theo chương trình Cork có hơn chục nơi thăm viếng nhưng chúng tôi mua tua viếng thành phố dài 5 tiếng. Vì chậm hết chỗ nên chúng tôi phải mua tua buổi chiều, khởi hành 13 giờ và trở về lúc 18 giờ. Mọi người phải trở về tàu trễ nhất là 18g30. Ai đi tua sớm lúc 8 giờ có thể dùng điểm tâm từ 6g30.

Tàu đậu thật tài tình, sát khít bến cảng. Lúc sáng từ phòng kéo màn cửa sổ nhìn lên bờ chúng tôi thấy trạm xe lửa, tiệm bán quà lưu niệm, thức ăn, người đi lại. Bến cảng sát bên hông tàu, chỉ cần bước ra khỏi tàu là đến bờ. Tuy thế du thuyền cho khách lên bờ qua tầng lầu 4, bắc cầu chữ chi, khách đi vòng vèo mấy lượt dài ngoằn mới đặt chân xuống bến cảng. Nơi đây hàng mấy chục xe bus chờ sẵn. Ai mua tua du thuyền tập hợp rạp hát lầu 5 theo giờ ấn định ghi trong vé. Nhân viên du thuyền phát cho mỗi người phù hiệu nhỏ ghi số xe dán lên ngực áo. Sau khi điểm danh mọi người theo cô nhân viên du thuyền đến xe bus rộng lớn chở trên 50 người. Nơi đây có hướng dẫn viên địa phương chờ sẵn. Ai đi tư túc lên bờ rồi thuê xe taxi hay xe van thăm viếng cảnh đẹp hợp với túi tiền và sở thích của mình. Có nhiều xe tư nhân trên bờ chờ khách thuê đi xem thắng cảnh. Có thể đi bằng train. Du thuyền cung cấp bảng đồ thành phố cho du khách ngay cửa ra vào.

Đại Cương:

Theo cô Annie, hướng dẫn du lịch địa phương, một cô gái Ái Nhĩ Lan trẻ, Cork là quận hạt đông dân nhất Ái Nhĩ Lan, thuộc tỉnh Munster, có 169.000 dân cư ngụ, nằm về hướng Bắc bến cảng. Ở Cork phụ nữ nhiều hơn nam giới, nữ có 50.67 o/o, nam giới 49.33 o/o. Đô thị sự chênh lệch giới tính không rõ ràng bằng miền thôn quê. Người da trắng nhiều nhất, 94 o/o, còn lại là người Á châu, người da đen và các sắc tộc khác.

Khí Hậu:

Cork ít tuyết vào mùa đông, khoảng 7- tới 12 lần tuyết rơi. Thành thoảng có mưa đá, 5,3 lần trong 1 năm. Mưa nhiều, độ 150 ngày mưa và khoảng 70 ngày mưa nhiều. Mỗi ngày ít nhất cũng có 3, 4 tiếng trời nắng tuy trời vẫn lạnh, ít khi bị sương mù suốt cả ngày. Cork có nhiều kiến trúc xưa đẹp như nhà thờ St Fin Barre, nhà thờ St Mary, trường Đại học Cork, nhà bưu điện, tòa đô chánh. Hải đăng Cork tuy lâu đời nhưng còn hoạt động tốt.

Văn hóa, Ẩm thực:

Cô Annie cho biết Cork là trung tâm văn hóa của Ái Nhĩ Lan . Điều này tôi không chắc có đúng không. Trường Đại học Cork tuy xưa nhưng tốt, gồm nhiều môn học : Mỹ thuật, thương mại, y khoa, luật, khoa học... Có niên khóa trường được vinh danh " Irish University of the Year". Ái Nhĩ Lan có trường Hàng Hải duy nhất ở Cork (National Maritime College of Ireland). Trường Đại học Cork cũng nổi tiếng về môn Computer Science. Ngày nay kinh tế khó khăn sinh viên sau 4 năm Đại học ra trường khó kiếm việc làm nên ghi danh đi học tiếp. Vì thế Cork có nhiều người có bằng hậu đại học. Cô Annie là một trong số các sinh viên ấy. Cork có nhiều nguồn văn hóa khác do sự nhập cư nhiều sắc dân, chịu ảnh hưởng văn hóa Pháp, Tây ban nha. Ẩm thực cũng đa dạng. Nhiều nhà hàng Trung Hoa, Thái, thức ăn tự chọn Ấn độ, French Patisserie ... ngoài các nhà hàng Ái Nhĩ Lan. Món ăn ở Cork thường có khoai tây chiên, bắp cải... Bánh mì nâu (brown bread) rất ngon. Irish Whiskey và Irish coffee, rượu bia Irish nổi tiếng thơm ngon, hương vị đậm đà. Nhà hàng Ái Nhĩ Lan thường tính tiền tip chung vào với hóa đơn.

Thương Mại:

Những tiệm buôn lớn nằm ở đường St Patrick's St. Có 2 trung tâm lớn: The Cork Market Centre và Cork City Centre. Thương xá thứ 2 có nhiều tiệm buôn đóng cửa vì tiền thuê cao và ít khách. Tiệm buôn bán giá nhất định, khách không phải trả giá. Bơ, phó mát Cork nổi tiếng. Họ xuất cảng hai loại này ra nước ngoài. Ngoài ra còn có những hiệu buôn do tư nhân làm chủ bán tơ lụa, các vật dụng thủ công...

Du ngoạn:

Xe bus khởi hành đúng giờ. Mấy chục chiếc xe từ từ lăn bánh, rời bến cảng theo giờ ấn định. Xe bus tôi số 31 cùng các xe khác leo dốc xuống đồi, đi về hướng thị xã. Xe chạy bên trái, tài xế ngồi bên mặt chiếc xe. Bác tài mặc áo west, thắt cà vạt tử tế. Hai bên đường xe chạy hoa vàng nở rộ, chỉ thấy toàn hoa, không có lá, loại cây cao ngang đầu người, giống như hoa mai ở Mỹ nở vào mùa Xuân. Xe chạy ngang qua khu dân cư trù phú, nhà tường sơn vôi trắng hay vàng nhạt. Có khi một bên là nhà dân cư ngụ, một bên là bến tàu nhỏ, một vùng toàn tàu buồm nho nhỏ, nhấp nhô trên mặt nước. Nhà khu dân cư sân cỏ xanh rì, cắt tỉa đẹp mắt. Ngoài các khóm hoa họ còn trồng cây cam, cây chanh tươi tốt. Đi quảng ngắn lại thấy nhà thờ. Cây xăng Great Gas xinh xắn nằm bên đường xe chạy.

Xe chạy qua mấy cây cầu vào thị xã. Nước dưới cầu không xanh, giống như con kênh hơn là dòng sông. Nơi đây toàn là phố và tiệm buôn, khách sạn (Commodore Hotel), nhà thuốc tây, ngân hàng, phòng mạch nha sĩ, rạp hát, tiệm giày lớn nằm dọc theo hai bên đường. Ngân hàng "Bank of Ireland" và Imperial Hotel bề thế, rộng rãi. Trên vỉa hè người đi lại đông đảo.

Nhà thờ ST FIN BARRE (St Fin Barre's Cathedral)

Xe chạy đến nhà thờ St Fin Barre's Cathedral trung tâm thành phố bác tài ngừng lại con đường bên hông nhà thờ cho khách xuống thăm và chụp ảnh. Nhà thờ xây giống như các nhà thờ ở Pháp, kiểu gothic với tháp chuông nhọn, cao vút. Kiến trúc sư William Burge, người Anh được chọn xây nhà thờ vào năm 1862 và hoàn thành năm 1870. Chung quanh nhà thờ sân cỏ rộng và nhiều cỏ thụ rải rác, tòa bóng mát xuống sân cỏ. Các cửa nhà thờ hình vòng cung, chạm khắc tinh vi và nhiều tháp chuông cao vợi. Cô Annie cho biết nhà thờ có 8 chuông và tất cả nặng hơn 8 tấn. Tôi không biết có nghe nhầm chăng và 8 chuông này để trong 1 hay nhiều tháp chuông? Đi vòng ra phía cổng trước nhìn lên nóc nhà thờ thấy tượng nữ thiên thần có cánh màu vàng (Golden Angel) sáng chói dưới ánh sáng mặt trời. Phía trước nhà thờ có bản thông cáo: "Mở cửa thứ hai đến thứ bảy : 9:30- 17:30; Chủ Nhật: 12:30 -17:30. Lệ phí 5 euros. Thăm chung quanh nhà thờ lúc nào cũng được."

Cô Annie bảo bên trong trang trí rất đẹp, có tượng Chúa bằng đá tạc rất khéo, và nhiều tác phẩm tôn giáo mỹ thuật khác... Chúng tôi không vào bên trong vì không có Euro. Một du khách vào trong trở ra cho biết: đẹp tuyệt. Sân trước nhà thờ rất rộng. Hôm ấy có đám cưới. Cô dâu chú rể và hai họ sân đang sắp hàng chụp hình. Đoàn du khách đông lắm nhưng không ảnh hưởng chi đến đám cưới. Cô dâu thật xinh và chú rể còn trẻ như sinh viên.

Trường Đại Học Cork:

Khi mọi người tập họp sân nhà thờ đông đủ, cô Annie dẫn ra khỏi cổng, đi bộ lượn lách một lúc, qua các tiệm sách, tiệm café... đến trường Đại học Cork. Lúc mới thấy trường tôi tưởng là lâu đài cổ với tường gạch kiên cố, sân cỏ rộng vì không khí trang nghiêm, vắng lặng. Trường không có cổng, Hóa ra ngày thứ bảy sinh viên nghỉ học, sân trường vắng hoe. Tuy thế thư viện và phòng giải khát trường mở cửa. Cô đưa chúng tôi qua hành lang dài đến thư viện, thấy một số người bên trong. Cô gọi người mở cửa phòng giáo sư cho chúng tôi vào. Phòng rộng trần cao. Trên tường treo nhiều hình ảnh các vi khoa trường, giáo sư nổi tiếng của trường từ nhiều năm trước nay đã qua đời. Nhìn qua cửa kính phòng giáo sư thấy phía sau sân cỏ còn mấy dãy nhà cao tầng... Chúng tôi qua hành lang dài có nhiều tầng to, cao, thấp, lớn bé khác nhau, đặt trang trọng trên bệ thấp có sợi dây xích chằng bên ngoài và bản đồng nhỏ phía dưới cho biết xuất xứ, tuổi từng tầng đá một, có tuổi

từ mấy trăm năm đến hơn ngàn năm. Các con đường gần Đại học có khách sạn, nhà hàng ăn uống, tiệm buôn bán quần áo...

Theo cô Annie trường xây 1845, mở cửa nhận sinh viên năm 1849, rộng 44 mẫu. Lúc mới khai giảng chỉ có 181 sinh viên và 23 giáo sư. Ngày nay trường hơn 18.000 sinh viên trong đó gần 4000 sinh viên hậu đại học. Số sinh viên càng ngày tăng nên trường xây thêm mấy dãy nhà cao tầng bên trái, bên phải gian nhà chính. Trường có câu lạc bộ riêng cho các phân khoa, câu lạc bộ thể thao chung cả trường. Đại học Cork có hơn 2000 sinh viên nước ngoài... Annie có vẻ tự hào và say sưa nói về Đại học Cork. Trường gần nhà thờ, khách sạn, tiệm ăn... nên rất tiện cho sinh viên về phương diện tinh thần và vật chất. Cork nhiều khách sạn, trên 100 cái, từ 3 sao đến 5 sao. Giá từ 50 euros đến 300 euros.

Khách sạn The Montenotte và Irish coffee:

Du khách lên xe. Bác tài chạy quảng ngắn và dừng lại trước khách sạn 5 sao The Montenotte. Nhìn bên ngoài không bề thế cho lắm nhưng vào trong rất rộng rãi và đẹp. Chúng tôi vào phòng giải khát rộng, khăn bàn, khăn ăn trắng tươi, ghế nệm êm ái thật thoải mái. Nhìn ra sân sau qua cửa kính thấy hoa cỏ xanh tươi, hồ bơi rộng, trang trí đẹp mắt. Chúng tôi trở lại phòng giải khát thấy các cô cậu hầu bàn mặc đồng phục đang ân cần mời khách dùng trà, cà phê, bánh ngọt.

Phần lớn khách dùng cà phê Ái Nhĩ Lan cho biết. Trước hết ly cà phê giống như ly rượu, không giống như Hoa Kỳ, cà phê đựng trong tách. Ly cà phê vừa thơm mùi cà phê vừa thơm mùi rượu. Vị nào biết uống rượu có lẽ sẽ thích lắm nhất là bên ngoài trời lạnh, cầm ly cà phê ấm, thật là "phê". Sau khi đem bánh ngọt và cà phê hay trà cho mọi người, một cậu ăn mặc tươm tất, biểu diễn cách pha cà phê. Trước hết ly được tráng nước nóng cho thật nóng, xong đổ nước đi. Cậu cho 3oz coffee vào ly trước, đến 1 muỗng nhỏ đường nâu (brown sugar), kế cậu lường 1oz 1/2 rượu whiskey cho vào ly, xong cậu cho tiếp theo 3oz coffee và lớp cream dày trên cùng. Cậu có cái ly nhỏ để lường cho đúng và cho biết mỗi nhà hàng có cách pha Irish coffee riêng biệt nhưng căn bản phải có rượu whiskey. Chị bạn tôi không thích mùi rượu xin đổi lại trà. Ái Nhĩ Lan dùng trà ha với sữa hay cream nên có màu đục tuy thơm Chi cho biết trà ngon. Tôi không biết một ly cà phê Ái Nhĩ Lan bao nhiêu nhưng cách tiếp đãi và chỗ ngồi rộng rãi xinh đẹp như thế chắc phải mắc hơn ly cà phê Starbucks ở Hoa Kỳ. Ghé khách sạn 5 sao, thưởng thức Irish coffee nằm trong chương trình du ngoạn chúng tôi chiều hôm ấy.

Trở về tàu chúng tôi còn có thì giờ ghé tiệm bán quà lưu niệm ngay bên cảng, mua vội vàng ít quà nho nhỏ, áo thun có hình nhà thờ hay chữ Cork, những cái bưu thiếp, kẹo... Tất cả đều mắc hơn Hoa Kỳ. Người bán hàng tươi cười, nhã nhặn. Họ nhận Mỹ kim nhưng thối lại bằng euros. Cũng không sao vì đến Pháp chúng tôi lại dùng Euros để mua lặt vặt nữa.

Du thuyền rời bến khi ánh hoàng hôn chưa nhạt nhòa trên biển cả. Nhìn sóng biển nhấp nhô tôi liên tưởng ngư dân miền duyên hải Việt Nam. Cầu mong biển lặng sóng yên để người đánh cá và gia đình có được cuộc sống an lành, no ấm như họ hằng mơ ước...

Ngọc Hạnh

Cork, Ai Nhĩ Lan ngày 10/5/13